

Deinde **o**side
randū ē de pctō primi hōis
quod fuit per supbiaz. **E**t
p̄ de pctō eius. **2**° de pena
pcti. **3**° de temptatiōe q̄ idu
eius ē ad peccandū. **C**irca primū q̄runf
q̄tuor. p̄ vtrūq̄ primū pctm̄ hominis fuerit
supbia. **2**° qd̄ primū hō peccādo appetit
3° vtrū ei pctm̄ fuerit gūi oib̄ alyz pecca
tis. **4**° qd̄ plus peccauerit. vtz vir vlt̄ mlier.

Ad primū sic proce

ditur. **V**idetur qd̄ supbia nō fuerit p̄mi hōis
pctm̄. dicit. n. apl̄s ad **R**o. 5. qd̄ p̄ inobedien
tiā vni hōis pctōres cōstituti sūt multi. s; p̄
mi hōis pctm̄ ē ex q̄ oēs pctōres consti
tuti sūt originali pctō. q̄ iobediētia fuit primi ho
minis pctm̄: et nō supbia. **A**mb̄ dicit sup
Lucā. qd̄ eo ordināte diabolus p̄m̄ tēptauit
q̄ primū pctm̄ deiicit. s; x̄ps p̄io tēptatus ē
de gula: ut p̄ **M**at̄. 4. cū ei dictū ē. **S**i fi
lius dei es. dic ut lapides isti panes fiāt. q̄ p̄
mū pctm̄ primi hōis nō fuit supbia: s; gula.

Sed dō diabolus suggerente peccauit: s; di
abolus tēptās hōies sciam reppromisit: ut p̄
Ben. 3. qd̄ p̄ia iordinatō hōis fuit p̄ appetitū
scie: qd̄ p̄inet ad curiositatē. q̄ curiositas fu
it primū pctm̄ et nō supbia. **S**up illud
i. ad **T**himos. 2. **M**ulier seducta in p̄uari
catōe iuit. dicit glo. **H**ac seductōz appellauit
pp̄rie apl̄s p̄ quā id qd̄ suadebat cū falsum
eēt verū putatū ē. s; qd̄ lignū illud id tan
gere prohibuit qd̄ sciebat eos si terigisset ve
lud deos futuros: tāq̄ eis vinitatē iuideret
q̄ eos hōies fecerat. s; **B** credere p̄tiet ad isi
delitatē. q̄ primū pctm̄ hōis fuit ifidelitas. et
nō supbia. **S**ed ē qd̄ dicit **E**ccl. 1. **I**nitiū
pcti supbia. s; pctm̄ primi hōis ē initiū
ois pcti: s; illud **R**o. 5. **P**er vni hōiez pec
catū i hūc mūdū itrauit. q̄ primū pctm̄ hōis
fuit supbia. **R**ūdeo dō qd̄ ad vni pctz m̄
ti motus currere p̄nt: iter q̄s ille h; rōnē pri
mi pcti i q̄ p̄io iordinatio inuenit. **M**anife
strū ē at qd̄ p̄io iuenit iordinatio i motu iteri
ori aīe q̄s i actu ext̄io: i corpis: qd̄ ut **A**ug. di
cit i p̄ de ci. dei. non amittit corpōis scitas
manēte aīe scitate. **I**nē motus aut̄ iteriores p̄
us mouet appetitū i finē q̄s i id qd̄ q̄rif p̄p̄
finē. et iō ibi fuit primū pctm̄ hōis: vbi potuit
eē primū appetitū iordinati finis. sic autē hō

erat i statu innocētie institutū ut nulla eſſet
rebellio carnis ad spiritū. vñ nō potuit eſſe
p̄ma iordinatō appetitū humani ex **B** qd̄ ap
petierit aliq̄d ſenſibile bonū in qd̄ carnis
cupiſcētia tēdit p̄ter ordinē rōis. reliq̄ igit
qd̄ p̄ia iordinatio appetitū hūani fuit ex **B**
qd̄ aliq̄d bonū ſpūale iordinate appetit: nō
at iordinate appetiuiſſet appetēdo id ſ; ſuā
mēſurā ex dīna regula p̄ſtitutā. vñ reliq̄ qd̄
primū pctm̄ hōis fuit i **B** qd̄ appetit qd̄daz
ſpūale bonū ſ; ſuā mēſurā: qd̄ p̄tiet ad ſupbiā
vñ manifeſtū ē qd̄ pctm̄ primi hōis fuit ſup
bia. **A**d p̄mū q̄ dicendū qd̄ **B** qd̄ homo nō
obedierit dīno p̄cepto non fuit p̄p̄ ſe ab eo
volitū: qd̄ **B** nō poſſet cōtingere niſi p̄ſuppo
ſita iordinatōe volūtāt. reliq̄ qd̄ voluerit
p̄p̄ ē aliq̄d aliud. primū at qd̄ iordinate volu
it fuit p̄p̄ia excellētia. et iō iobediētia i eo cā
ta fuit ex ſupbia. et **B** ē qd̄ **A**ug. dicit ad **D**ro
ſiū qd̄ hō elatū ſupbia ſuaſiōi ſpētis obediēt
p̄cepta dei cōtēpſit. **A**d ſecūdū dō qd̄ i pec
cato primū parētū ē gula locū habuit. d̄
n. **B**en. 3. **V**idit mulier qd̄ lignū eēt bonū
ad veſcēdū: et pulchrū oculis: aſpectuq̄z delec
tabile: et tulit de fructu ei⁹ et comedit: nō tñ
iſta bonitas et pulchritudo cibi fuit primū
motiū ad peccādū: ſ; potū ſuaſio ſerpenti
q̄ dixit. ap̄tēt oculi v̄ri et eritis ſic dy: qd̄ ap
petēdo ſupbiā mulier icurrit. et iō pctz gule
deriuatū ē ex pctō ſupbie. **A**d t̄tiū dō qd̄
appetitū ſcie cauſatū fuit i primis parentibus
ex iordiaro appetitū excellētie. vñ et in v̄bis
ſerpētis p̄mitit: eritis ſicut dy et p̄ ea ſubdi
tur ſciētēs bonū et malū. **A**d quartū dō
qd̄ ſicut **A**ug. dicit. x̄i. ſup **B**en. ad lrām verb̄
ſerpētis mulier nō crederet a bona atq̄ v̄ri
li re d̄nitū ſe fuiſſe p̄hibitos: niſi iaz ineſſet
mētī amor ille p̄p̄rie p̄tātis et qd̄az de ſe ſup
ba p̄ſūptio: qd̄ nō ē ſic itelligendū: qd̄ ſupbia
p̄ceſſerit ſuaſionē ſpētis: ſ; qd̄ ſtatiz h̄ ſua
ſiōez ſpētis iuaſit mētē ei⁹ elatō: ex q̄ ſecu
tū ē ut crederet v̄ez eē qd̄ demō dicebat.

Ad ſecundū sic pro

cedit. **V**idetur qd̄ ſupbia primi hōis nō fuerit
i **B** qd̄ appetierit dīnā ſilitudinē. **N**ullus. n.
peccat appetēdo id qd̄ ſibi cōpetit ſ; ſuā nāz
ſ; ſilitudo dei cōpetit hōi ſm̄ ſuā naturam
d̄. n. **B**en. p̄. **F**aciam⁹ hōiez ad imaginē et ſi
militudinē nr̄az. q̄ n̄ peccauit dīnā ſilitudiez
appetēdo. **S**ed in hoc videt̄ homo dīnam

similitudinē appetisse ut scia boni et mali po-
 tuerit. **B.** n. ei a serpente suggereretur: et sic
 ut dicitur scientes bonum et malum. s. appetit scire
 est homini naturalis: secundum illud philosophi in principio metaphisice.
 omnes homines naturaliter scire desiderant. quod non peccauit
 appetendo omninam similitudinē. **P.** Nullus sa-
 piens appetit id quod est impossibile. primum autem homo sa-
 pientia predictus erat: secundum illud **Ecclesiasticus 17.** Disci-
 plina intellectus repleuit illos. cum ergo omnino peccatum
 consistat in appetitu deliberato quod est electio. vi-
 detur quod primum homo non peccauit appetendo aliquid
 impossibile. s. impossibile est esse homines scilicet deo: s. s.
 illud **Proverbia 15.** Quis filius tui in fortibus dicitur. s. p-
 mus homo non peccauit appetendo omninam similitudi-
 nē. **S.** s. est quod super illud psalmi. Que non rapui-
 tunc exoluebatur. dicitur **Augustinus.** Adā et Eua rape vo-
 luerunt dimittere: et perdidit felicitatem. **P.** s.
 dō quod duplex est similitudo. Una omnimode eg-
 parantie. et hanc similitudinē primi parentes non ap-
 petierunt: quia talis similitudo ad deum non cadit in ap-
 prehensione proprie sapientis. Alia autem est similitudo
 imitatiois quod est possibilis est creature ad deum
 in quantum videlicet participat aliquid de similitudine
 ipsius secundum suum modum. **D.** y. n. dicit in 9. ca. de
 diuino. no. Adē filia sunt deo et dissimilia. h. quod
 secundum corrigere imitatioes. hec autem sunt quod cetera mi-
 nus sunt de causa. quodlibet autem bonum in creatura
 existens est quodammodo participata similitudo primi boni
 et ideo ex hoc ipso quod homo appetit aliquid spirituale
 bonum secundum suam mensuram ut dictum est. sequens est
 quod appetierit omninam similitudinē inordinate. **C.**
 considerandum tamen est quod appetitus est proprie rei non habite
 bonum autem spirituale secundum quod creatura rationalis omninam
 participat similitudinē: potest secundum tria attendi. p-
 quod est secundum ipsum esse nature. et talis similitudo ab ipso
 creatiois principio fuit impressa. et homo de quo
 dicitur **Genesim 1.** quod deus fecit hominem ad imaginem et
 similitudinē suam. et angelus dicitur **Ezechiel 28.** Tu
 signaculus similitudinis. 2. quod est quantum ad cogni-
 tionem. et hanc est similitudinē in sui creatioe age-
 lus accepit. unde in primis verbis cum dictum
 esset. Tu signaculum similitudinis. statim subditur:
 plenus sapientia. s. primum homo in sua creatioe istas
 similitudinē nodum actu adeptus erat. s. solum in
 potentia. 3. quantum ad partem operandi. et hanc similitu-
 dinē nodum erat in actu assecuti neque angelus
 neque homo in ipso creatiois principio: quia utriusque
 restabat aliquid agendum quod ad similitudinē pertine-
 ret. et ideo cum uterque. s. diabolus et primus homo
 inordinate omninam similitudinē appetierit: neuter eo-
 rum peccauit appetendo similitudinē nature, sed pri-

mus homo peccauit principaliter appetendo si-
 militudinē dei quantum ad sciam boni et mali si-
 cut serpens ei suggerit: ut. s. per virtutē proprie nature
 determinaret sibi quod esset bonum et quod malum ad
 agendum: uel esset ut per se ipsum recognosceret quod sibi
 boni uel mali esset futurum. et secundario pecca-
 uit appetendo similitudinē dei quantum ad propriam
 partem operandi: ut. s. virtute proprie nature operaret ad
 similitudinē consequendam. unde **Augustinus dicit xi.** super
Genesim. ad hanc quod menti mulieris inebuit amor pro-
 prie partem. **S.** diabolus peccauit appetendo simi-
 tudinem dei quantum ad partem. unde **Augustinus dicit li. d. v.**
 in flagitio. quod magister voluit sua potentia frui et di-
 uertere quantum ad aliquid uterque deo equari
 appetit quantum ad aliquid uterque sibi inuiti vo-
 luit contempere diuine regule ordine. **A.** d. primum
 quod dicitur quod illa procedit de similitudine nature ex cuius
 appetitu homo non peccauit ut dictum est. **A.** d.
 secundum dicitur dicitur quod appetit similitudinē dei ab-
 solute quantum ad sciam non est peccatum: s. appetit simi-
 tudinē homini inordinate. i. s. mensuram suam pec-
 catum est. unde super illud psalmi. Deus quod filius erit tibi.
 dicit **Augustinus.** Qui per se vult esse deus: peruerse
 vult esse filius deo: ut diabolus quod noluit esse sub-
 eo. et homo quod ut seruus noluit tenere precepta.
A. d. tertium dicendum quod illa procedit de simili-
 tudine equiparantie.

Ad tertium sic proce-

dit. **V.** id est quod peccatum primorum parentum fuerit ce-
 teris grauius. **D.** dicitur. n. **Augustinus.** 14. de ci. dei. Ma-
 gna fuit in peccato iniquitas: ubi tanta fuit in-
 noce peccato facilius. s. primi parentes maxi-
 me habuerunt facilitatem ad non peccandum: quia ni-
 hil habebant intrinsecus quod eos ad peccandum in-
 pelleret. quod peccatum primorum parentum fuit ceteris graui-
 us. **P.** pena proportionat culpe. s. peccatum pri-
 morum parentum grauissime est punitum: quia ipse
 mors introiit in hunc mundum ut apertius dicitur ad
Rom. 5. quod peccatum illud fuit grauius ceteris peccatis.
P. primum in quibus generatur esse maximum ut dicitur
 in 2. metaphisice. s. peccatum primorum parentum fuit primum
 inter alia peccata hominum. quod fuit maximum. **S.**
 s. est quod **Origenes dicit.** Non arbitror quod aliquis
 ex his qui in summo perfectoque consistunt gradum ad
 sibi euacuet aut decidat: s. paulatim et per
 deuenere eum necesse est. s. primi parentes in summo p-
 fectoque gradu consistebant. non ergo eorum primum
 peccatum fuit maximum omnium peccatorum. **P.** dicitur
 quod duplex grauitas in peccato attendi potest. Una quod
 est ex ipsa specie peccati: sic dicimus adulterium esse

gravius peccatū simplici fornicatiōe. **A**lia autē ē gravitas peccati q̄ attendit̄ fm̄ aliquā circumstantiā loci vel p̄sone aut t̄pis. **P**rima autē ḡuitas eēntialior ē peccatō et principalior. vñ h̄z eā magis peccatū d̄r̄ graue q̄ fm̄ aliā. **D**icēdū est igit̄ q̄ peccatū p̄mi hōis n̄ fuit graui⁹ oib⁹ alyf peccatis humanis fm̄ sp̄s peccati. et si n. supbia h̄z suū gen⁹ habeat quandā excellētiā int̄ alia peccatā: maior t̄n̄ est supbia q̄ quis deus negat vel blasphemat: q̄ supbia q̄ q̄s inordinate diuinā similitudinē appetit: q̄lis fuit supbia p̄mo r̄ū parentū ut dictū ē. **S**z fm̄ cōditōnē p̄sonarū peccatū peccatū illud habuit maximā ḡuitatē. p̄p̄t̄ p̄fectōz stat⁹ ip̄sōz. et iō dicēdū ē q̄ illud peccatū fuit qd̄ fm̄ qd̄ grauiissimū: n̄ t̄n̄ simpliciter. **A**d p̄mū ḡ d̄ q̄ illa rō p̄cedit de gravitate peccati ex circumstantiā peccantis. **A**d sc̄d̄z d̄ q̄ magnitudo pene q̄ consecuta est ad illud p̄mū peccatū: nō correspōdet ei fm̄ quantitātē p̄p̄rie sp̄ei. h̄z in q̄ntum fuit p̄mū: q̄ ex hoc interrupta ē innocentia p̄mi stat⁹: q̄ subtracta deordinata est tota nā humana. **A**d t̄tū d̄ q̄ in his q̄ sūt p̄ se ordinata oportet. id qd̄ ē p̄mū eē maximū. talis autē ordo non attendit̄ in peccatis. h̄z vñ p̄ accēs seq̄ post aliud. vñ nō sequit̄ q̄ p̄mū peccatū sit maximū.

Ad quartum sic procedit.

Videtur q̄ peccatū **A**de fuit grauius q̄ peccatū **Eue**. **D**icit̄. n. i. **A**d Thimoth. 2. q̄ **Adā** nō ē seduct⁹. mulier autē seducta ī puaricatione fuit. et sic videt̄ q̄ peccatū mulieris fuerit ex ignorantia. peccat⁹ autē viri ex certa scia. h̄z h̄mōi peccatū ē graui⁹: fm̄ illud **Lucl. 12.** **I**lle seru⁹ qui cognouit volūtātē d̄ni sui et nō fecit fm̄ volūtātē eius. vapulabit multis. qui autē non cognouit et fecit digna: plag⁹ vapulabit paucis. **A**dā graui⁹ peccauit q̄ **Eua**. **P.** **A**ug⁹ dicit̄ in l. de decē cordis. **S**i caput est vir meli⁹ d̄z viuere et p̄cedē ī oibus hōis factis vxorē suā: ut illa imitet̄ virū. h̄z ille q̄ meli⁹ d̄z facē: si peccet ḡuit⁹ peccat. **A**dā graui⁹ peccauit q̄ **Eua**. **P.** **P**eccatū in sp̄i sc̄i videt̄ eē grauiissimū. h̄z **Adā** ī sp̄itū sc̄tū v̄r̄ peccasse: q̄ peccauit cogitās de d̄na m̄ia: qd̄ p̄tinet ad peccatū p̄sūptōis. ḡ v̄r̄ q̄ **Adā** graui⁹ peccauit q̄ **Eua**. **S**z h̄ ē q̄ pena respōd̄z culpe: h̄z mulier ē ḡuit⁹ punita q̄ vir: ut patet **Ben. 3.** ḡ ḡuit⁹ peccauit q̄ vir. **R.** dicēdū q̄ sicut dictū ē. ḡuitas peccati principali⁹ atten-

dit fm̄ peccati sp̄em q̄ fm̄ peccati circumstantiā. **D**icēdū ē ḡ q̄ si cōsideremus d̄ditōez p̄sōe vtri usq̄. s. mulieris et viri. peccatū viri ē ḡuit⁹ q̄ erat p̄fectior muliere. h̄z q̄ntū ad ip̄sum gen⁹ peccati. vtriusq̄ peccat⁹ equale d̄r̄: q̄ vtriusq̄ peccatū fuit supbia. **U**n̄ **Aug⁹** dicit̄ xi. **S**up **Ben.** ad litterā q̄ mulier excusauit peccatū suū et in ipari sexu: h̄z pari fastu. **S**z q̄ntū ad sp̄em supbie ḡuit⁹ peccauit mulier triplici rōe. p̄ qd̄ q̄ maior elatio fuit mulieris q̄ viri. mulier. n. cre didit v̄rū eē qd̄ serpens suauit. s. q̄ de⁹ phibuerit ligni esū ne ad ei⁹ similitudinē puenirēt et ita dū p̄ esū ligni vetiti dei similitudinē cōseg voluit. supbia ei⁹ ad h̄ se erexit q̄ d̄ dei volūtātē aliqd̄ voluit obtinere. h̄z vir nō credidit h̄ eē v̄rū. vñ nō voluit cōseg d̄nā similitudinē d̄ dei volūtātē. h̄z ī supbiuit q̄ voluit eā cōseg p̄ seipsum. 2. q̄ mulier non solū ip̄a peccauit: h̄z etiam viro peccatū suggestit. vnde peccauit et in deū et ī p̄mū. 3. ī h̄ q̄ peccatū viri diuinitatē ē ex h̄ q̄ ī peccatū cōsensit amicabilem quadā benivolētiā q̄ plerūq̄ fit ut offēdā de⁹ ne hō ex amico fiat inimic⁹: qd̄ eū facē nō debuisset d̄ne snie exit⁹ indicauit. ut **Aug⁹** dicit̄ xi. **S**uper **Ben.** ad l̄raz. et sic p̄ q̄ peccatū mulieris fuit graui⁹ q̄ peccatū viri. **A**d p̄mū ḡ d̄ q̄ illa seductio mulieris ex p̄cedenti elatōe subsecuta ē. et ideo talis igr̄tia nō excusat h̄z aggrauat peccatū: in q̄ntū. s. igr̄rando ī maiorē elatiōez erecta est. **A**d secundū dicēdū q̄ rō illa p̄cedit ex circumstantiā cōditōis p̄sone ex q̄ peccatū viri fuit ḡuit⁹ fm̄ qd̄. **A**d t̄tū dicēdū q̄ vir nō cogitauit de d̄na m̄ia usq̄ ad cōceptū d̄ne iusticie qd̄ facit peccatū in sp̄itū sc̄tū: h̄z q̄ ut **Aug⁹** dicit̄ xi. **S**up **Ben.** ad l̄ram. i. ex p̄tē d̄ne seueritatis credidit illō peccatū eē veniale. i. de facili remissibile.

Quoniam **Et** deinde vide randū ē de pena p̄mi peccati. **E**t circa hoc q̄ritur duo. p̄ de morte q̄ ē pena cōis. 2. de alyf p̄ricularib⁹ peccatis que in **Ben.** assignant̄.

Ad primū sic procedit.

Videtur q̄ mors nō sit pena peccati p̄mōz parētū. **I**d. n. qd̄ ē hōi naturale nō pōt dici pena peccati: q̄ peccatū nō pficit naturā h̄z vitiat mors autē ē hōi nālis. qd̄ p̄ ex h̄ q̄ corpus ei⁹